

funde erkjendes for en billig Afgjørelse, men at de mange Detailbestemmelser, Udførelsen vil udfræve, maae forbeholdes Sagens senere Overveielse. Dette gjælder saaledes om Spørgsmaalene, hvilke Bøndersteder der skulle undergives Loven, hvilket Beløb der indenfor de opstillede Grændser skal fastsættes for Dvotadelen, hvilken Udstrækning der skal gives Besgrebet af Bondens Esterladte, hvilken Indskyldelse der skal indrømmes Bonden eller Familien ved Valget af den blandt de Esterladte, som gennem denne Ret skal erholde Udigt til Gaardens Erhvervelse, hvilke Bestemmelser der maatte være at tage om Betingelserne for de tvungne Salg og om Statens Tilsyn med sammes Opfyldelse, eller med Hensyn til Godsseierens Valg af den ham forbeholdte Andeel i Fæstegodset osv. Men hør meget Arbejde der end vil staae tilbage, før Udvalget dog holde sig overbeviist om, at der vil være skeet et betydeligt Skridt til Sagens saa længselsfuldt forventede Løsning, dersom Thinget, i Anledning af det foreliggende Forslag, maatte ville fatte følgende

Bestlutning:

I den Overbeviisning, at Regeringen maa erkjende Nødvendigheden af selv at føre Sagen om Fæstes Overgang til Selveiendom til en retfærdig og billig Afgjørelse, og med den Erklæring, at en saadan, under tilbørligt Hensyn til samtlige foreliggende Forhold, formeentlig vil kunne opnaaes paa følgende Grundlag:

1. Alle lovligen indgaaede Contracter, hvorved Bøndergaardene ere overdragne til Livsfæste eller til Forpagtning paa 50 Aar, opretholdes;

2. I Tilfælde af Fæsteledighed staaer det Godseieren og Bondens og hans En-

A. W. Moltke, Dr. la. Lehmann, Formand.

B. Thalbitzer, J. C. Larsen,

tes Esterladte frit for, i Genhold til den bestaaende Lovgivning, selv at komme overeens om Gaardens Overdragelse enten til Livsfæste eller 50 aarig Forpagtning, eller til Arvesæste med Ret til at sælge og pantsætte, eller til Selveiendom;

3. Kunne de ikke derom enes, ere Bondens Esterladte berettigede til at fordrø Gaarden solgt til fuld Selveiendom ved offentlig Auction, og skal da $\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen indbetales i Statskassen. Af denne vil den være at udbetale til Bondens Esterladte;

4. Den ifølge Pl. 7de Juni 1806 bestaaende Indskrænkning med Hensyn til Brugen af Selveiergaardene bortfalder 20 Aar efter Lovens Udgivelse for alle de Gaarde, som da ere i Selveiendom, og for alle de Gaarde, som senere ere kjøbte til Selveiendom, 20 Aar efterat dette er skeet;

5. Dog skal Godseieren være herettiget til, for hver 9 Gaarde, som han efter den 1ste Januar 1856 ved frivillig Overenskomst har overdraget til fuld Selveiendom til Bonden eller dennes Esterladte, eller ifølge disses Begjæring efter Lovens Udgivelse paa saadan Maade har solgt ved Auction, selv at beholde og bruge — fri for alting paa Bondejord hvilende Indskrænkning — 1 Gaard med et Tilliggende af indtil $\frac{1}{3}$ af de 9 Gaardes samlede Hartkorn, ved selv at kjøbe samme og mod at tilsvare fornævnte Dvotadeel paa Kjøbesummen;

gaaer Landsthinget med Hensyn til det foreliggende Andragende over til den næste Sag paa Dagsordenen.

J. Unsgaard, A. C. Tang,

Balthazar Christensen,